

Sygnatura akt I C 648/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Rudkowska – Ząbczyk

Protokolant: Jagoda Jarosławska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 listopada 2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. we W.

przeciwko **Skarbowi Państwa – Prezydentowi W.**

o ustalenie opłaty z tytułu użytkowania wieczystego

I. ustala, że wysokość opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej położonej we W. przy ul. (...), oznaczonej geodezyjnie jako działki nr (...), obręb S., o łącznej powierzchni 23 269 m², objętej księgą wieczystą prowadzoną przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków nr (...) – jest uzasadniona do kwoty 127 342,04 zł (sto dwadzieścia siedem tysięcy trzysta czterdzieści dwa złote cztery grosze) za rok 2011, do kwoty 176 636,02 zł (sto siedemdziesiąt sześć tysięcy sześćset trzydzieści sześć złotych dwa grosze) za rok 2012 i poczynając od dnia 1 stycznia 2013 r. w kwocie 225 930,00 zł (dwieście dwadzieścia pięć tysięcy dziewięćset trzydzieści złotych 00/100);

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od strony pozwanej Skarbu Państwa – Prezydenta W. na rzecz strony powodowej (...) sp. z o.o. we W. kwotę 14 171,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. nakazuje stronie powodowej (...) sp. z o.o. we W., aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy we Wrocławiu) kwotę 824,92 zł tytułem części brakujących kosztów sądowych;

V. nakazuje stronie pozwanej Skarbowi Państwa – Prezydentowi W., aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy we Wrocławiu) kwotę 1924,79 zł tytułem części brakujących kosztów sądowych.

Sygnatura akt I C 648/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. złożyła w dniu 13 stycznia 2011 r. do Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W. wniosek o ustalenie, że aktualizacja opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste nieruchomości będącej własnością Skarbu Państwa, położonej we W. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) jest nieuzasadniona lub też uzasadniona, ale w niższej wysokości (k. 3).

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona powodowa podniosła, że w operacie szacunkowym stanowiącym podstawę do podwyższenia opłaty przyjęto do porównania nieruchomości, które nie są podobne do działki należącej do strony powodowej. Mianowicie rzeczoznawca nie uwzględnił aktualnego, wyłącznego przeznaczenia nieruchomości strony powodowej – produkcji przemysłowej – przyjmując do porównania również grunty przeznaczone pod zabudowę

mieszkaniową wielorodzinną. Zarzuciła również, że większość przyjętych do porównania nieruchomości jest – odmiennie niż nieruchomość strony powodowej – objęta ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego. Nadto mają one inną, mniejszą powierzchnię, co wpływa z kolei na wyższą wycenę jednostkową nieruchomości. Dodatkowo strona powodowa zarzuciła, że do porównania przyjęto przede wszystkim ceny z lat 2005 -2007 (okres tzw. boomu developerskiego), podczas gdy prawidłowo dokonana wycena powinna uwzględniać lata 2009 i 2010, gdy ceny były niższe.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze we W. orzeczeniem z dnia 23 stycznia 2013 r. (k. 16) orzekło, że aktualizacja opłaty rocznej jest nieuzasadniona. W uzasadnieniu tego orzeczenia wskazano w szczególności, że w toku postępowania przed tym organem operat szacunkowy, na podstawie którego dokonano aktualizacji, został negatywnie oceniony przez Komisję Opiniowania Wycen Stowarzyszenia (...) we W..

Od powyższego orzeczenia strona pozwana Skarb Państwa – Prezydent W., złożyła sprzeciw (k. 18), domagając się ustalenia, że aktualizacja opłaty rocznej za wieczyste użytkowanie nieruchomości jest uzasadniona.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana podniosła, że podwyższenie opłaty zostało dokonane zgodnie z obowiązującymi przepisami. Ponadto ostatnia aktualizacja miała miejsce w 2002 r., a od tej daty nastąpił znaczący wzrost wartości nieruchomości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. jest użytkownikiem wieczystym nieruchomości będącej własnością Skarbu Państwa, a położonej we W. przy ul. (...), oznaczonej jako działki nr (...), o łącznej powierzchni 23 269 m², dla której Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków prowadzi księgę wieczystą nr (...). Opłata roczna z tytułu użytkowania wieczystego stanowi 3% wartości prawa własności gruntu. Dotychczasowa wysokość opłaty rocznej obowiązująca od 2002 r. wynosiła 63 671,02 zł.

(okoliczności bezsporne)

Poprzednik prawny strony powodowej (...) Fabryka (...) we W. nabył w 1995 r. na podstawie decyzji Wojewody (...) prawo użytkowania wieczystego spornego gruntu oraz własność położonych na nim budynków i innych urządzeń. W treści decyzji wskazano, że grunt powinien być wykorzystywany zgodnie z przeznaczeniem określonym w planie zagospodarowania przestrzennego, jednakże do czasu realizacji elementów planu dopuszcza się użytkowanie istniejące w dniu wydania niniejszej decyzji. W dniu wydania decyzji sporny grunt był przeznaczony pod produkcję maszyn rolniczych.

(dowód: decyzja Wojewody (...)z dnia 12 czerwca 1995 r., (...) (...), k. 115-117; decyzja Wojewody (...)z dnia 11 września 1995 r., (...) (...), k. 118-123)

Prezydent W. pismem z dnia 13 grudnia 2010 r. wypowiedział stronie powodowej wysokość opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste w dotychczasowej kwocie. Jednocześnie zaoferował opłatę w nowej wysokości, wynoszącej 385 920,00 zł. Nowa opłata miała zacząć obowiązywać od dnia 1 stycznia 2011 r. Do wypowiedzenia załączono operat szacunkowy określający wartość rynkową nieruchomości gruntowej.

(dowód: wypowiedzenie wysokości opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego gruntu z dnia 13 grudnia 2010 r., dołączone do akt niniejszej sprawy)

Na dzień dokonywania wypowiedzenia teren, na którym położona jest sporna nieruchomość, nie był objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego W. przyjętym uchwałą Rady Miejskiej W. nr (...) z dnia 9 lipca 2006 r., teren ten posiada przeznaczenie pod budownictwo mieszkaniowe.

(okoliczności bezsporne)

Pismem z dnia 13 stycznia 2011 r. strona powodowa wniosła do Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W. wniosek o ustalenie, że dokonana przez Prezydenta W. wypowiedzeniem z dnia 13 grudnia 2010 r. aktualizacja opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego była nieuzasadniona. Strona powodowa podniosła zarzuty co do rzetelności operatu szacunkowego załączonego do wypowiedzenia. Nadto pismem z dnia 22 stycznia 2012 r. przedstawiła opinię Stowarzyszenia (...) we W. nr (...) zawierającą negatywną ocenę prawidłowości sporządzenia operatu szacunkowego.

(dowód: wniosek strony powodowej z dnia 13 stycznia 2011 r., k. 3-5; pismo strony powodowej z dnia 22 listopada 2012 r., k. 13)

Samorządowe Kolegium Odwoławcze we W. orzeczeniem z dnia 23 stycznia 2013 r. orzekło, że aktualizacja opłaty rocznej nieruchomości położonej we W. przy ul. (...), oznaczonej jako działki nr (...), o łącznej powierzchni 23 269 m², dla której Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków prowadzi księgę wieczystą nr (...) była nieuzasadniona.

(dowód: orzeczenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W. z dnia 23 stycznia 2013 r., k. 16 – 17)

Wartość rynkowa gruntu położonego we W. przy ul. (...), oznaczonego jako działki nr (...), o łącznej powierzchni 23 269 m², dla którego Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków prowadzi Księgę Wieczystą nr (...) jako przedmiotu prawa własności, określona podejściem porównawczym, metodą korygowania ceny średniej, na poziomie cen z 13 grudnia 2010 r. wynosi 7 531 000,00 zł.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego A. S. z 28 października 2013 r., k. 51 – 71; ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego A. S., e – protokół z 8 września 2014 r., 00:02:49-00:41:09, k. 125)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Zakres kognicji Sądu w niniejszym postępowaniu wynika z art. 189 k.p.c. w zw. z art. 77 - 80 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 518 ze zm.).

Zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, wysokość opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a, podlega aktualizacji nie częściej niż raz na 3 lata, jeżeli wartość tej nieruchomości ulegnie zmianie. Aktualizacji dokonuje się z urzędu lub na wniosek użytkownika wieczystego nieruchomości gruntowej, na podstawie wartości nieruchomości gruntowej określonej przez rzeczoznawcę majątkowego (art. 77 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami). W przypadku aktualizacji dokonanej z urzędu właściwy organ powinien wypowiedzieć na piśmie wysokość dotychczasowej opłaty do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego, przesyłając równocześnie ofertę przyjęcia jej nowej wysokości (art. 78 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami). Natomiast użytkownik wieczysty może w terminie 30 dni od otrzymania wypowiedzenia złożyć do właściwego samorządowego kolegium odwoławczego wniosek o ustalenie, że aktualizacja jest nieuzasadniona albo uzasadniona w innej wysokości (art. 78 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami). Z kolei od orzeczenia kolegium właściwy organ lub użytkownik wieczysty mogą wnieść sprzeciw w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Wniesienie sprzeciwu jest równoznaczne z żądaniem przekazania sprawy do sądu powszechnego właściwego ze względu na miejsce położenia nieruchomości (art. 80 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami).

W okolicznościach niniejszej sprawy użytkownik wieczysty (strona powodowa) złożył w dniu 13 stycznia 2011 r. do samorządowego kolegium odwoławczego wniosek o ustalenie, że dokonana wobec niego z urzędu aktualizacja opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego jest niezasadna. Wniosek ten został w całości uwzględniony orzeczeniem kolegium z dnia 23 stycznia 2013 r., wobec którego to orzeczenia sprzeciw do Sądu wniósł z kolei organ (strona pozwana). Wobec wniesienia sprzeciwu wniosek o ustalenie niezasadności opłaty wieczystej zastępuje w

niniejszej sprawie pozew natomiast postępowanie sądowe stanowi niejako kontynuację wcześniejszego postępowania o charakterze administracyjnym (art. 80 ustawy o gospodarce nieruchomościami).

Pomiędzy stronami postępowania co do zasady pozostawało bezsporne, że stronie pozwanej przysługiwała możliwość dokonania z urzędu aktualizacji opłaty rocznej, a także to, że wypowiedzenie dotychczasowej wysokości opłaty w grudniu 2010 r. zostało od strony proceduralnej dokonane w sposób prawidłowy. Sporne natomiast było to, czy nastąpił wzrost wartości nieruchomości uzasadniający podwyższenia opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego gruntu, a jeśli tak, to o jaką wartość. Tym samym na Sądzie spoczywał obowiązek ustalenia wartości nieruchomości gruntowej będącej przedmiotem wieczystego użytkowania, której pochodną było ustalenie wysokości opłaty rocznej, jaką strona powodowa zobowiązana będzie uiszczać na rzecz właściciela gruntu.

Ustalając wartość nieruchomości będącej przedmiotem sprawy Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny nieruchomości A. S., jako że ustalenie tej okoliczności wymagało wiadomości specjalnych. Zdaniem Sądu opinia ta stanowiła dokument wszechstronnie i rzetelnie wyjaśniający zagadnienia istotne z punktu widzenia niniejszego postępowania, a przede wszystkim została sporządzona zgodnie z wymogami ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego (Dz. U. Nr 207, poz. 109 ze zm). Ustalenia pisemnej opinii (operatu szacunkowego) zostały uzupełnione spójnymi logicznie i kompletnymi wyjaśnieniami udzielonymi przez biegłego w ramach ustnej uzupełniającej opinii przedstawionej na rozprawie w dniu 8 września 2014 r.

W operacie szacunkowym biegły A. S. ustalił wartość nieruchomości położonej we W. przy ul. (...), oznaczonej jako działki nr (...), o łącznej powierzchni 23 269 m², dla której Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków prowadzi księgę wieczystą nr (...) na kwotę 7 531 000,00 zł, wartość 1 m² ustalając na kwotę 323,66 zł. Biegły w sposób szczegółowy opisał zastosowane podejście oraz metodę szacowania. Opisał nieruchomości uwzględnione przy wycenie, stanowiące bazę porównawczą, a nadto uwzględnił takie cechy nieruchomości jak położenie, kształt i wielkość, sieciowe uzbrojenie terenu oraz dostęp do drogi publicznej, przypisując im określone parametry, a następnie w ten sam sposób oceniając nieruchomość wycenianą. W dalszej części biegły sformułował w sposób jasny i precyzyjny wnioski, które stały się podstawą do ustalenia wartości nieruchomości będącej przedmiotem postępowania wedle stanu na 13 grudnia 2010 r. na poziomie 7 531 000,00 zł.

Zdaniem Sądu nie zasługiwały na uwzględnienie zarzuty strony pozwanej dotyczące w szczególności nieprawidłowego oznaczenia przeznaczenia spornej nieruchomości. Biegły przyjął mianowicie, że przy sporządzaniu wyceny dla celów aktualizacji opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego przeznaczenie nieruchomości należy ustalać głównie w oparciu o cel wskazany w decyzji administracyjnej będącej źródłem prawa użytkowania wieczystego przysługującego stronie powodowej. Wynika to wprost z § 28 ust. 5 przywoływanego już rozporządzenia w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego, zgodnie z którym na potrzeby między innymi aktualizacji opłat z tytułu użytkowania wieczystego przy ustalaniu wartości nieruchomości uwzględnia się cel, na jaki ona została oddana w użytkowanie wieczyste. Niewątpliwie w momencie oddawania nieruchomości w użytkowanie wieczyste poprzednikowi strony powodowej organ wydający decyzję w tym przedmiocie przyjął, że nieruchomość ta jest – przynajmniej do momentu wydania planu miejscowego – przeznaczona pod produkcję. Nie budzi również wątpliwości, że poprzednik prawny strony powodowej prowadził na tej nieruchomości działalność produkcyjną, a decyzja stwierdzająca nabycie gruntu w użytkowanie wieczyste miała taką dalszą działalność umożliwić.

Powołany § 28 ust. 5 rozporządzenia może wydawać się, ale tylko pozornie, sprzeczny z art. 154 ust. 1 i 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Zgodnie z jej art. 154 ust. 1, wyboru właściwego podejścia oraz metody i techniki szacowania wartości nieruchomości dokonuje rzeczoznawca majątkowy, uwzględniając między innymi przeznaczenie nieruchomości w planie miejscowym. W przypadku braku planu miejscowego przeznaczenie nieruchomości ustala się na podstawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (art. 154 ust. 2 ustawy). W okolicznościach niniejszej sprawy w odniesieniu do spornej nieruchomości brakuje planu miejscowego, natomiast w obowiązującym studium jest ona przeznaczona pod budownictwo mieszkaniowe. Zważyć należy jednak, że art. 154 ustawy o gospodarce nieruchomościami zawiera jedynie wskazówki dotyczące sposobu wyboru

odpowiedniego podejścia oraz metody i techniki szacowania wartości nieruchomości. Wskazówki te nie tworzą przy tym katalogu zamkniętego, na co wskazuje użyty przez ustawodawcę zwrot „w szczególności”. Natomiast cel, na jaki nieruchomość została oddana w użytkowanie wieczyste, jest uwzględniany w dalszej fazie sporządzania operatu – już na etapie określenia wartości nieruchomości. Nadto wskazać należy, że zakres zastosowania § 28 rozporządzenia jest precyzyjnie określony. Dotyczy on konkretnie ustalenia ceny nieruchomości gruntowej oddawanej w użytkowanie wieczyste oraz aktualizacji opłat z tego tytułu. Z kolei przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami w sposób ogólny regulują zasady wyceny nieruchomości, sporządzanych dla różnorodnych celów. Uznać zatem należy, że nie ma rzeczywistej sprzeczności w treści powołanych przepisów. Tym samym to cel, na jaki oddano nieruchomość w użytkowanie wieczyste, powinien mieć przede wszystkim znaczenie przy aktualizacji opłat rocznych należnych z tego tytułu.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego z zakresu wyceny nieruchomości przy przyjęciu przeznaczenia wycenianej nieruchomości określonego w studium uwarunkowań i kierunku zagospodarowania przestrzennego.

Nieuzasadniony okazał się również zarzut strony powodowej, zgodnie z którym biegły błędnie przyjmował jako bazę porównawczą między innymi działki o mniejszej powierzchni niż sporna nieruchomość. Przekonująco wyjaśnił biegły w swoim operacie szacunkowym uzupełnionym opinią ustną, że ilość transakcji w latach 2009 – 2010 na terenie W. była niewielka, w związku z czym należało uwzględnić również te, których przedmiotem były mniejsze nieruchomości. Baza porównawcza musi bowiem uwzględniać co najmniej kilkanaście nieruchomości. Natomiast różnice w cechach poszczególnych gruntów, mające znaczenie dla ustalenia wysokości ceny jednostkowej, takie jak między innymi kształt i wielkość działki, zostały uwzględnione przy zastosowaniu odpowiednich współczynników korygujących, których dobór pozostawiony jest biegłemu. Zauważyć trzeba również, że na późniejszym etapie postępowania strona powodowa cofnęła swoje wnioski o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego, jak również o przeprowadzenie dowodu z opinii Stowarzyszenia (...), godząc się tym samym na ustalenia poczynione przez biegłego w opinii sądowej.

Zgodnie z art. 77 ust. 1 zd. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, zaktualizowaną opłatę roczną ustala się, przy zastosowaniu dotychczasowej stawki procentowej, od wartości nieruchomości określonej na dzień aktualizacji opłaty. Za dzień aktualizacji opłaty rocznej należy przy tym uznać pierwszy dzień stycznia roku następującego po roku, w którym wypowiedziano wysokość dotychczasowej opłaty.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że aktualizacja opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej położonej we W. przy ul. (...), oznaczonej jako działki nr (...), o łącznej powierzchni 23 269 m², dla której Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków prowadzi księgę wieczystą nr (...), jest uzasadniona w części, to jest co do kwoty 225 930,00 zł. Powyższa kwota stanowiła 3% ustalonej w sprawie wartości sprzecznej nieruchomości.

Przy ustalaniu wysokości opłaty należało również wziąć pod uwagę treść art. 77 ust. 2a ustawy o gospodarce nieruchomościami, zgodnie z którym w przypadku gdy zaktualizowana wysokość opłaty rocznej przewyższa co najmniej dwukrotnie wysokość dotychczasowej opłaty rocznej, użytkownik wieczysty wnosi opłatę roczną w wysokości odpowiadającej dwukrotności dotychczasowej opłaty rocznej. Pozostałą kwotę ponad dwukrotność dotychczasowej opłaty (nadwyżka) rozkłada się na dwie równe części, które powiększają opłatę roczną w następnych dwóch latach. Opłata roczna w trzecim roku od aktualizacji jest równa kwocie wynikającej z tej aktualizacji. W okolicznościach niniejszej sprawy wysokość ustalonej opłaty rocznej przewyższa co najmniej dwukrotnie wysokość dotychczasowej opłaty (225 930 zł > 2 · 63 671,02 zł), a zatem przywołana regulacja znajduje zastosowanie.

W tym stanie rzeczy uznać należy, że wysokość opłaty rocznej za rok 2011 wynosi 127 342,04 zł (2 · 63 671,02 zł). Natomiast wysokość opłaty za rok 2012 wynosi 176 636,02 zł [127 342,04 zł + ½ (225 930 zł - 127 342,04 zł)]. Z kolei wysokość opłaty rocznej za rok 2013 r. wynosi już 225 930,00 zł [176 636,02 zł + ½ (225 930 zł - 127 342,04 zł)], a zatem jest równa kwocie wynikającej z aktualizacji (por. uchwałę SN z dnia 28 lutego 2013 r., III CZP 110/12, OSNC 2013, nr 10, poz. 114).

Biorąc pod uwagę stan faktyczny sprawy, w tym ustaloną w toku postępowania wartość nieruchomości oraz powołane przepisy, Sąd ustalił opłatę roczną we wskazanej wysokości z uwzględnieniem jej obniżenia w latach 2011 oraz 2012. W pozostałym zakresie powództwo podlegało zaś oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach procesu znajduje uzasadnienie w art. 100 k.p.c. zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Wobec tego, że strona powodowa utrzymała się ze swoimi żądaniami w 70%, Sąd stosunkowo rozdzielił koszty poniesione przez obie strony, uwzględniając koszty poniesione przez stronę powodową w łącznej wysokości 23 330,00 zł (opłata sądowa od pozwu w wysokości 16 113,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w łącznej wysokości 7217,00 zł) oraz koszty poniesione przez stronę pozwaną w łącznej wysokości 7200,00 zł (koszty zastępstwa procesowego). Wysokość kosztów zastępstwa prawnego Sąd ustalił stosownie do wartości przedmiotu sprawy na podstawie § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490). Z powyższego wynika, że żądanie zwrotu kosztów postępowania po stronie powodowej zasadne pozostaje co do kwoty 16 331,00 zł, a po stronie pozwanej co do kwoty 2160 zł. Dokonując wzajemnego rozliczenia powyższych kosztów Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 14 171,00 zł, stanowiącą różnicę powyższych kwot.

Nadto na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał stronom uiścić na rzecz Skarbu Państwa brakujące koszty sądowe w postaci zaliczki na wydatki związane z wynagrodzeniem biegłego w wysokości 2749,71 zł w częściach, w jakich uległy w swoich żądaniach przeciwnikowi. Tym samym Sąd obciążył stronę powodową obowiązkiem zapłaty kwoty 824,92 zł (30% brakującej zaliczki), a stronę pozwaną – kwoty 1924,79 zł (70% brakującej zaliczki).